

Tilbøielighed til at genere Kabelstibe i vore Farvande under deres Arbeide. Men dernæst, Bestemmelsen er overflødig, fordi de Omstændigheder, der gjøre, at der er Trang til Overholdelsen af saadanne Afstande ude i det store, aabne Hav, ingenlunde kunne siges at være til Stede i de lave Farvande nær ved Kysten. Det er en Selvsølge, at naar man arbeider i Atlanterhavet, hvor man maa føre Kablerne over Dybder af 2—3000 Favne, kræves der en ganske anden Plads for Stibet til at arbeide end paa lavt Vand inde ved Kysten, ikke at tale om, at Veirforhold, Søgang osv. selvsølgelig kunne gjøre det hensigtsmæssigt, at der af andre Stibe gives Kabelstibe et ganske anderledes stort Spillerum. Fremdeles, disse Reglers Overspørelse paa danske Farvande vil utvivlsomt i paakommende Tilfælde være meget generende. I det aabne Hav er der Plads nok til at gaa ikke blot 1, men, om det skal være, 4 Kvartmil af Veien for et andet Stib, men det er ikke Tilfældet, især i vore Farvande, der have Sunde og Strænder, der fuldstændig kunne spærres, hvis en saadan Regel skulde overholdes. Naar et Kabelstib lægger sig 1 Kvartmil fra Kysten, kan ethvert andet Stib blive nødsaget til at gjøre en halv Mils Omvei for at komme uden om det, og naar Farvandet ikke har tilstrækkelig Bredde, vil dette endog i længere Tid være helt spærret, baade for andre Stibe og for Fiskerne. Det maa erindres, at hvad der her er Tale om, er ikke blot at foreskrive, at man skal holde sig i passende Afstand og være ansvarlig, saafremt man ved Uforsigtighed kommer til at tilføie Kabelstet Stæde; men der paalægges Vedkommende den ubetingede Pligt, hvad enten det kan skade eller ikke, at holde sig i den en Gang foreskrevne Afstand. Ja, Bestemmelsen i § 4, i alt Fald i den Form, hvori den er affattet, gaar endog saa endnu videre end den Forskrift, der er givet med Hensyn til det aabne Hav. Thi naar der sies til: „Dog maa Ingen komme de nævnte Kabelstibe og Øier saa nær, at disse derved forulempes“, er der derved — jeg kan ikke opfatte det anderledes — paalagt andre Fartøier et ubetinget Ansvar, hvis de kommer til at forulempe Kabelstibe, selv om dette sker ikke blot mod deres Villie, men endog trods al Forsigtighed og trods alle Anstrængelser

fra deres Side; selv naar de af Vind og Strøm med Magt føres ind paa Kabelstibet, vil der derved, saaledes som Paragrafen er affattet, under alle Omstændigheder medføres Ansvar for dem. Jeg ser altsaa ikke, at der fra noget som helst Synspunkt er Grund til at vedtage denne Bestemmelse. Den vil i paakommende Tilfælde kunne blive meget generende og meget uretfærdig, og da der tilmed aldrig har viist sig Trang til den, er der saa meget mindre Anledning til at vedtage noget saa Rigorøst. Det blev udtalt i det andet Thing af Ordføreren, at Handelsstibe ofte kunne føle sig fristede til for at spare Tid at gaa nærmere ved Kabelstibe, end de ellers vilde gjøre, thi Tid er Penge, og man burde ikke udsætte Folk for en saadan Fristelse. Jeg tror tværtimod, at man her til Lands ikke bør udsætte Folk for den Fristelse at glemme, at Tid er Penge; til det Modsatte er der i alt Fald jælvdent Anledning. Heller ikke kan man oversføre, hvad der kan passe for vor Krigsmarine, til at skulle gjælde Handelsmarinen. Krigsstibe er det øjeblik ikke ihynderlig generende at ligge 24 Timer eller mere og vente; i Reglen have de ikke saa travlt, at de jo nok kunne ligge stille; men det gjælder ikke for dem, der skulle leve af Seilads og Fiskeri. — Den anden reelle Ændring gaar ud paa at indsætte en ny Paragraf, som foreløbig begrænses Lovens Varighed til 5 Aar. Da Konventionen kun er afsluttet paa 5 Aar, synes det rigtigt ogsaa foreløbig at begrænse Loven til det samme Tidrum. Naar det viser sig, at Konventionen arbeider heldigt, saa at den ikke bliver opsagt, vil selvsølgelig den høitærede Minister til den Tid have at søge Forlængelse af Loven. — Endelig har Udvalget udtalt det Ønske, at Traktater og Konventioner altid maa blive meddelte ikke blot i Oversættelse, men ogsaa i Original. Det har viist sig saavel i dette Tilfælde som ved tidligere Leiligheder, at der forekommer Unøjagtigheder; men selv om Oversættelserne ere udførte med den største Omhu, vil der dog altid være Udtryk, som give Anledning til Tvivl, til Misforstaaelse og til forskjelligartet Opfattelse. Derfor er det nødvendigt tillige at have Originalen ved Haanden. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslagene samt